

1976 GENEL GREV İÇİN MÜCADELE YILI OLMALIDIR

TÜRKİYE
MADEN-İŞ SENDİKASI
TOPLU SÖZLEŞME DAİRESİ
Yıldırım KOÇ

Bu sömürü düzeni değişsin diyoruz. Hayat ucuzlasın, yarına güvenle bakalım diyoruz. 2 milyondan fazla işsizimiz insanca yaşayabileceği bir iş bulsun diyoruz. Ama kapitalistler tam tersini istiyor. Fabrikalara sahip olup işçileri sömürmek istiyorlar, fiyatları artırıp, hayatı pahalandırıp kârların yükseltmek istiyorlar. Bir işçiyi işten attıklarında boşalan yer için yüzlerce aç insanın başvurusunu istiyorlar. Yani bir tarafta işçi sınıfı (proleterya) var, diğer tarafta patronlar (burjuvazi).

Sömürülenler bu sömürü düzeninin değişmesinden yanadır. Sömürünün olmadığı bir toplum isterler.

Ama istemekle iş biter mi? Bitmez tabii. Gücü olmayan ya hiç bir şey yapamaz, Gücü olup da gücünün farkında olmayan da bir şey yapamaz. Gücü örgütlü olmayanın gücü de işe yaramaz.

Yani önce gücümüz olmalı. Sonra gücümüzün farkında olmalıyız. Ondan sonra da gücümüzü örgütlü hale sokmalıyız.

İşyerindeki birliğimizi sağlamak nispeten kolaydır. İşyerindeki patrona karşı verdiğimiz

miz mücadelede bilinçli bir birlik sağlamak için tüm arkadaşlara nasıl sömürüldüğünü anlatmak gereklidir. Eğer patronlara karşı bilinçli birliği işyerimizde sağlayamazsak grev silâhımızı nereye kadar güvenebiliriz? Hemşehrlik, ahbab çavuşluk ilişkileriyle sağlanan birlik bir süre sonra dağılır. Ama sömürüye karşı bilinçli birlik çözülmez, yenilmez.

İşyerinde patron bizi zayıflatmak isterse ne yapar? Birliğimizi bölmeye çalışır. Biz ne yaparız? **Bilinçli bir birlik** yaratmaya çalışırız.

Greve çıktık mı fabrika durur. Mal çıkmaz, gücümüzü biraz daha artırır. Kendimiz güvenimiz biraz daha artar. Patronlar esas bundan korkar.

İşyerindeki grevle ne elde ederiz? Ücret isteğimizi kabul etti diyelim. 13. maddeyi kaldırabilir miyiz bir toplu sözleşmeyle? İşçi sınıfının örgütlenmesini ve bilinçlenmesini yavaşlatan 141 ve 142. maddeleri kaldırabilir miyiz? HAYIR. Tek işyerindeki işçilerin gücünü aşar bunlar. Çünkü bunları toplu sözleşme masasında istedikleri mi artık karşılarında sadece kendi patronları yoktur. Tüm patronlar vardır şimdi karşılarında. Burjuvazi sadece kendi patronları değil, maddenin kaldırılmasının karşısındadır.

O zaman şöyle bir soru soralım: İki kişi kavga ederken ellerinde hiç bir şey olmasa.

Ama sonra biri eline bir taş geçirirse diğeri ne yapar. O da taşbulmaya çalışır. Elinde taş olan ne yapar? Kavga ettiği adamın eline bir taş geçirmesini önlemeye çalışır.

Biz toplu sözleşme masasında 13. maddenin kaldırılmasını istedik diyelim. Anlaşamayıp greve gittik. Karşımızda kim var? Sadece bizim patron mu? Hayır. Sadece bizim işkolumuzdaki patronlar mı? Yine hayır. Bizim karşımızda burjuvazi var, patronlar sınıfı var. Hangi fabrikanın patronu olursa olsun, bizim mücadelemizin yenilmesini isteyecek. Örgütlü olduklarından da bizden güçlü olacaklar bu işte.

Peki biz ne durumdayız? Bir işyerindeki arkadaşlarımız 13. maddenin kaldırılması için grev yapsalar onları destekleyebilir miyiz? Destekleme grevi yapabilir miyiz? Hayır. Kanunlar buradan da karşımıza çıkıyor. Destekleme grevi yasağı diye. Yani karşımızdaki adamın elinde taş var. Ben taş aradığımda önüme duvar dikiliyor.

O zaman ne oluyor? 13. maddenin kaldırılması için grev yapan fabrikadaki arkadaşlarımız yeniliyor. Kendi patronlarına yenilmiyorlar ama. Patronlar sınıfına yenilmiyorlar.

Kanunlar bizi bölmüş. Ortak mücadele vermemizi engellemiş. Bizim gücümüz bilinçli birliğimizden gelir. Devrimci

saflardaki birliğimizden gelir. O zaman görevimiz ne? Kanunların çemberini zorlamak, demokratik hak ve özgürlükler için mücadele etmek. Türkiye İşçi Sınıfı grev hakkını nasıl elde etti? Burjuvazi (patron sınıfı) kerdi isteğiyle mi verdi bu hakkı? Hayır. Söke söke aldı. Şimdi ne isteyeceğiz? Genel grev isteyeceğiz.

Nasıl ki bir fabrika greve gidince üretim durursa, Türkiye İşçi Sınıfı Genel Greve gidince tüm fabrikalar durur. Televizyon, araba, lamba, raqûlatör, motor, radyatör, inşaat demiri, ilaç, kitap, masa, sandalye ve aklınıza gelecek binlerce mal ÜRETİLMEZ artık. Çünkü onları üretenler işçilerdir. Hayat durur. Burjuvazi (patron sınıfı) bundan korkar. Ama korktuğu asıl nedir bilirmisiniz? Asıl işçi sınıfının kendi gücünü görmesinden korkar. Bu gücü örgütlemesinden korkar. İşçi sınıfının yanına tüm diğer emekçileri alıp, suyun başına, yani iktidara geçmek istemesinden korkar.

Gücümüz bilinçli birliğimizden gelir. Ama kanunlar bizi bölmüş. Burjuvazi bizi bölerek yönetmek istiyor. Bölük-pörçük olunca gücümüz de bölük pörçük oluyor. Mücadlemiz de öyle. Bu durumda da ancak tek tek patronlarla mücadele edebiliriz. Bir işyerindeki grev ancak o işyerindeki patrona zarar veriyor. Karşımızda sadece bir patron

oldumu grev işe yarıyor. İşyerindeki birliğimizi, Maden-İş'teki birliğimizi sağladık mı galip çıkabiliyoruz kavgadan.

Ama karşımızda tüm burjuvazi (patron sınıfı) olduğunda ne yapabiliriz. Bir işyerindeki işçiler 13. maddenin kalkmasını istedi mi karşılarında tüm burjuvazi var. Bir işyerindeki grev tüm burjuvaziyi geriletebilir mi? Hayır. O zaman ne yapacağız? GENEL GREV, TÜM PATRONLARA KARŞI TÜM İŞÇİ SINIFI. Taşlarla dövüşürken rakibimiz aniden bir tank bulursa ne yaparız? Taşla dövüşmeye devam edilir mi hiç! Ya biz de bir tankın peşine düşeriz, ya da tankı yenecek bir silâhin bugün de yapmamız gereken iş bu.

Bugün önümüzdeki görevlerden biri GENEL GREV için mücadele etmektir. Tüm fabrikalardaki işçilerin, Türkiye İşçi Sınıfının demokratik hak ve özgürlükler için GENEL GREVE gidebilmesi uğruna mücadele etmek zorundayız. Suyun başına geçmek için gerçek gücümüzü anlamamız gerek. Genel grevle aynı anda duran binlerce fabrika ve bu fabrikalardaki milyonlarca işçinin ortaklaşa haykırdıkları «Kahrolsun Sömürü Düzen! Yaşasın Türkiye İşçi Sınıfı» sloganı burjuvazinin ödünü patlatacak, emekçi halkımızın sömürü düzenine son verme mücadelesinde önemli bir adım olacaktır.